

İşte Şimdi Oldu Ey Ömer!!!

Abdullah İbn Hişam şöyle rivayet etmiştir:

- Biz Hz. Peygamber sallallâhu aleyhi ve sellem'in yanındaydık. O, Ömer İbn el-Hattab'ın elini tutuyordu. Ömer radiyallâhu anh ona şöyle dedi: "Ey Allah'ın resulü, kendim hariç, seni herkesten daha çok seviyorum». Hz. Peygamber sallallâhu aleyhi ve sellem: "Hayır, nefsimi elinde bulundurana yemin ederim ki, beni kendinden de daha çok sevmelisin, buyurdu.

Ömer radiyallâhu anh: "Evet, Allah'a yemin ederim ki, şimdi seni kendimden de daha çok seviyorum» dedi.

Hz. Peygamber sallallâhu aleyhi ve sellem: "Şimdi oldu, ey Ömer» dedi. (Buhari. 6632 nolu hadis.)

Hayır, nefsimi elinde bulundurana yemin ederim ki, beni kendinden de daha çok sevmelisin: En üstün dereceye ulaşmak için senin söylediğin yeterli değildir. Buna benim söylediğim hususu da eklemelisin. Bazı zahitler bu hadisin "helak olacağını bilsen dahi benim rızamı kendi arzularından öne geçirmedikçe beni sevdiğini iddia edemezsin" anlamına geldiğini söylemişlerdir.

Ömer radiyallâhu anh: "Evet, Allah'a yemin ederim ki, şimdi seni kendimden de daha çok seviyorum" dedi. Hz. Peygamber sallallâhu aleyhi ve sellem: "Şimdi oldu, ey Ömer" dedi:

Ed-Davudi şöyle demiştir: Ömer'in bu mertebeye ulaştığına emin olamadığından Allah adına yalan yere yemin etmemek için önce durup kendini istisna etmiştir. Hz. Peygamber sallallâhu aleyhi ve sellem ona olması gerekeni söyleyince kendini bir kez daha yoklamış ve peygamberi kendi nefsinden de daha çok sevdiğine kesin kanaat getirmiş ve yemin etmiştir.

El-Hattabi şöyle demiştir: İnsanın kendisini sevmesi doğaldır. Bir başkasını sevmesi ise sebeplere bağlı ve ihtiyaridir. Hz. Peygamber sallallâhu aleyhi ve sellem insan doğasını değiştirmek ve çevirmek imkânsız olduğu halde, ihtiyari bir sevgi istemiştir.

Bu değerlendirmeye şöyle bir cevap verilebilir: Ömer'in ilk verdiği cevap tabiata uygundu. Daha sonra düşünmüş, bir takım delillerden hareketle Hz. Peygamberi kendinden de daha çok sevdiğini anlamıştı. Kendisinin dünyada ve ahirette helakten kurtulmasına vesile olan ve tercih

edilmesi gerekeni haber veren Hz. Peygamberdi. Ömer bunu anlayıp da gerekeni söyleyince Hz. Peygamber sallallâhu aleyhi ve sellem ona "Şimdi oldu, ey Ömer" demiştir. (Fethul Bari.13.cilt. Sayfa: 134. Polen yayınları)

Bu hadisi rivayet eden sahabelere çok teşekkür ediyorum;

Bu hadisi okuduktan sonra ne anlamam gerektiği hususunda biraz düşündüm ve şu dersleri çıkarttım:

1- Peygamberimiz (a.s) Hz. Ömer (r.a) nun kendisine olan sevgisinde bir azalma olduğunu görmemiştir. Yani o dakikaya kadar nefsi dışındakilerden daha çok sevmiş olması sorun oluşturmamıştır. Buna rağmen bu sevgi eksik görülmüştür...

2- Peygambere olan imanın kâmil olması için nefis dâhil her şeyden üstün tutulması gerektiğini bilmemek özür kabul edilmeseydi peygamberimiz, Hz.Ömer (r.a)'ya kelime-i şehadet getirmesini emrederdi. Tekfirciliğe ciddi bir reddiye var.

3- Ortada bir bilgi eksikliği varsa ertelemeden anında söylenmeli. Peygamberimiz uyarıyı başka bir güne ertelemedi.

4- Hz.Ömer (r.a) ehil olan bir kişiden yapılan uyarıyı sonra değerlendiririm demedi. Uyarı ehil birinden geliyorsa anında kabul edilmeli.

Peygamberimizi nefsimizden de çok sevmemiz duasıyla...

Açıklama:

Yazar bir takım dersler çıkartmış, biz de şunu ilave edelim, tasavvuf erbabının teslimiyyetini anlamak isteyenler bu sevgi ve mahabbete daldırsınlar. Ashabı kiramın Efendimize s.a.v olan sevgi bağı ve teslimiyyeti, hangi ölçüdedir? kıymeti nekadardır? Bunları şu nakıs aklımızla anlayamayız, ancak bizde de ilahi aşk zuhur ederse o zaman biraz haberdar oluruz. o halde inkarın faydası yok, zararı çok.